

Пѣсень 7.

Тебѣ во огнь ѿросѣвшаго ѡтроки вѣсловівшыѧ,
и въ Дѣѡ нетлѣннѡ всѣльшагосѧ, Бѣа Слово поимъ,
вѣгочѣстнѡ поюще: вѣгословѣнъ Бѣхъ ѡтецъ нашихъ.

Пѣсень 8.

Нестерпимомѡ огню соединившесѧ вѣгочѣстѧ
предстоѧще ѡнѡши, пламенемъ же невреждѣни,
вѣжтвеннѡю пѣснь поѡхѡ: вѣгословіте, всѧ дѣла
Гдѧ, Гдѧ, и превозносите во всѧ вѣки.

Пѣсень 9.

Въ законѣ сѣни и писаній ѡбразъ видимъ,
вѣрнѣи: всѧкъ мѡжескій полъ, ложеснѡ разверзѡ,
сѣхъ Бѣѡ. Тѣмъ перворожденное Слово, Ѳца везначальна
Ѳкина, первородѧщасѧ Мѣрю неискѡснѡмѡжнѡ,
величѡемъ.